UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, & ecclesiasticorum doctorum scriptis ...

Venetiis, 1579

De ordine & ritu celebrandi secu[n]du[m] consuetudine[m] Ro. Eccl. & de p[ræ]paratione, & sacrame[n]tali confessione, & orationibus dicendis ante missam. c. 24

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

Visual Library

excepta miſſa Rogationum. Si dicenda ſit miſſa Votiua, requiratur poſt Commune Sanctorum ſuo loco. Si plures Orationes dicende ſint requirātur poſt Miſſas Votiuas, ſuo loco de ſingulis rebus ſingule. Si pro Defunctis dicenda ſit Miſſa, habetur poſt miſſas Votiuas, cum collectis diuerſis, circa finem finalis. Ordinarium totius miſſe, cum Prefationibus, Canone, ⁊ alijs dicendis, habet ſuo loco, cū ꝓprio miſſarum de Tpe.

ORdo ſeruandus per ſacerdotes in celebratione Miſſe, tam ſolennis ⁊ cum miniſtris, quam priuate ſecundum ritum ſancte Romane eccleſie: ⁊ dici debet ex libro aperte non tamen nimis feſtinanter: ⁊ fieri omnia: vt iacent: nihil omiſſo, addito, aut in eis mutato, vel de ipſis minuto. Et Ordinem huiuſmodi obſeruant etiam ſummus Pōtifex, ⁊ Cardinales, Patriarche, Archiepi, ⁊ epiſcopi, quandō non celebrant pōtificaliter, ſed in priuato. Cum autem in pontificalibus celebrant, obſeruant ceremonias in Pontificali, ⁊ Ceremoniali poſitas. ❡ De confeſſione ſacramentali ante miſſam premittenda, ⁊ orationibus preparatorijs. C.24.

SAcerdos miſſaz celebraturus, ſi in peccato mortali cōſtitutū ſe cognouerit, ante ꝯfeſſionem ſacˀalez, dicat orationē.

SUſcipe confeſſionem meaz pijſſime, ac clementiſſime Domine Jeſu Chriſte, vnica ſpes ſalutis anime mee: ⁊ da mihi obſecro contritionez cordis, ⁊ lachrymas oculis meis: vt defleam diebus ac noctibus omnes negligentias meas, cum humilitate ⁊ puritate cordis. Appropinquet oratio mea in conſpectu tuo domine. Si iratus fueris contra me, quem adiutorem queram: Quis miſerebitur iniquitatibus meis: Memento domine, qui Chananeam ⁊ publicanum vocaſti ad penitentiaz, ⁊ Petrum lachrymantem ſuſcepiſti: domine deus meus ſuſcipe preces meas ſaluator mundi Jeſu bone, qui te crucis morti dediſti, vt peccatores ſaluares, reſpice me miſerum inuocantem

bonum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nomen tuum: ⁊ noli ſic attendere malum meū, vt obliuiſcaris bonum tuum. Et ſi commiſi vnde me damnare potes: tu non amiſiſti vnde ſaluare me ſoles. Parce ergo mihi: qui es ſaluator meus: ⁊ miſerere peccatrici anime mee. Solue vincula eius: ſana vulnera eius. Dñe Jeſu te deſidero: te quero: te volo: oſtēde mihi faciē tuam, ⁊ ſaluus ero. Mitte igitur piiſſime dñe, meritis puriſſime ⁊ immaculate ſemper virginis Marie, lucē tuā ⁊ veritatem tuam in animam meam que oēs defectus meos in veritate mihi oſtendas, quos ꝯfiteri me oportet: atqꝫ iuuet ⁊ doceat ipſos plene ⁊ cuꝫ debita ꝯtritione explicare. Qui viuis ⁊c.

potestate habere genuflex⁹, capite diſcoopto, ꝯfiteat eidē cooꝑto capite in conuenienti loco ſedēti, oia pcā ſua ⁊ ab eodē abſolutione, ⁊ penitentiā ſalutarē pro cōmiſſis criminibus recipiat. ¶ Peracta vrīa per ꝯfeſſorē impoſita, dicat ſequētem orōnē.

Sit tibi domine obſecro meritis ſanctiſſime mrīs tue ſemper virginis Marie grata ⁊ accepta iſta confeſſio mea: ⁊ quicquid mihi defuit nunc, ⁊ alias de ſufficientia contritionis, ⁊ de puritate ⁊ integritate confeſſionis, ſuppleat pietas ⁊ miſericordia tua: que dignetur me habere plenius ⁊ perfectius abſolutū in celo: Qui viuis ⁊ regnas per oia ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Deinde ſi voluerit, poterit pro deuotione orationem ſequentem ante altare, vel alio conuenienti loco genuflexus dicere.

¶ Oratio ſancti Ambroſij epiſcopi.

Summe ſacerdos ⁊ vere pōtifex, q̄ te obtuliſti Deo patri hoſtiaꝫ viuā, ⁊ purā, ⁊ immaculatā in ara crucis ꝓ nobis miſeris peccatoribus: quiqꝫ dediſti nobis carnē tuaꝫ ad manducanduꝫ, ⁊ ſanguinē tuū ad bibendū: ⁊ poſuiſti myſteriū illud in virtute ſpūs ſancti, dicēs. Hec quotieſcūqꝫ feceritis, in mei memoriā facietis, rogo te per ſanguinē tuū ꝓcioſum, magnuꝫ ſalutis noſtre preciū: rogo te per hanc mirā ⁊ inenarrabilē charitatem, qua nos miſeros ⁊ indignos ſic amare dignatus es, vt lauares nos a pcīs nrīs in ſanguine tuo: doce me indignū ſeruuꝫ tuū: queꝫ inter cetera dona tua etiā ad officiū ſacerdotale vocare dignat⁹ es nullis meis meritis, ſed ſola miſericordie tue dignatione: doce me queſo per ſpūm ſctm̄ tuum, tm̄ tractare myſterium ea reuerentia ⁊ honore, ea deuotione ⁊ timore, quibus

opoꝛtet ⁊ decet. Fac me (q̄ſo) p̄ grām tuā ſemper illud de tanto
myſterio credere ⁊ intelligere, ſentire, ⁊ firmiter tenere, dicere
⁊ cogitare qd̓ tibi placet, ⁊ expedit aīę meę. Intret ſpūs tuꝰ bo
nus in coꝛ meū, q ſonet ibi ſine ſono: ⁊ ſine ſtrepitu verboꝝ lo=
quatur veritatē tantoꝝ myſterioꝝ: Profonda ſunt quippe ni=
mis: ⁊ ſacro tecta velamine. Propter magnā clementiā tuā ꝯ=
cede mihi miſſaruꝫ ſolennia puro coꝛde ⁊ mūda mente celebra=
re. Libera coꝛ meū ab immundis ⁊ nefandis, vanis, ⁊ noxijs co
gitationibus. Muni me (q̄ſo) beatoꝝ angeloꝝ pia ⁊ fida tute=
la, atqꝫ foꝛtiſſima cuſtodia: vt hoſtes oīuꝫ bonoꝝ cōfuſi diſce=
dant per virtutē tanti myſterij: ⁊ per manū ſancti angeli tui, re
pelle a me ⁊ a cunctis ſeruis tuis ſpurciſſimū ⁊ nefandiſſimum
ſpūm inanis gloꝛię, iracundię, foꝛnicationis, ſuberbię, inuidię,
auaritię, blaſphemię, ⁊ immunditię, dubietatis, ⁊ diffidētię: vt
tm̄ ſacrificiū cū oī puritate valeam tibi offerre. Cōfundant̄ qui
me perſequuntur. Pereant illi, qui perdere cuncta bona feſti=
nant. Rex virtutū, deus amatoꝛ caſtitatis ⁊ integritatis, cęleſti
roꝛe benedictionis tuę extingue in coꝛpoꝛe meo totum fomitē
ardētis libidinis: vt maneat in me tenoꝛ totius caſtitatis ⁊ in=
tegritatis aīę ⁊ coꝛpoꝛis. Moꝛtifica in mēbꝛis meis carnis ſti=
mulos, omneſqꝫ libidinoſas cōmotiones: ⁊ da mihi verā ⁊ per
petuā caſtitatis ſanctimoniā cū ceteris donis tuis, quę tibi pla
cent in veritate: vt ſacrificiū laudis tuę caſto coꝛpoꝛe, ⁊ mūdo
coꝛde tibi valeā offerre. Quanta enim coꝛdis contritione ⁊ la=
chꝛymarū fonte: quāta reuerētia, timoꝛe, ⁊ tremoꝛe: quāta coꝛ=
dis caſtitate, ⁊ aīę puritate, illud diuinū ⁊ cęleſte ſacrificiuꝫ eſt
celebꝛādū dn̄e, vbi caro tua in veritate ſumit̄, ⁊ ſanguis tuus in
veritate bibitur: vbi ima ſummis iungunt̄: vbi adeſt ſcōꝝ an=
geloꝝ p̄ntia: vbi tu es ſacerdos ⁊ ſacrificiū mirabiliter ⁊ ineffa=
biliter. Quis digne hoc celebꝛare pōt, niſi tu oı̄ps deus offerētē
feceris dignū: Scio vere dn̄e, ⁊ ſcio, ac idipſuꝫ bonitati tuę cō=
fiteoꝛ: q̄ nō ſuꝫ dignus accedere ad tm̄ myſteriuꝫ, p̄pter nimia
pctā mea, ⁊ infinitas negligētias meas. Sed ſcio veraciter, cre
do ex toto coꝛde: ⁊ oꝛe cōfiteoꝛ: q̄a tu me potes dignuꝫ facere q̄
ſolus potes facere munduꝫ de immundo conceptū ſemine: ⁊ de
pctōꝛibus iuſtos facis ⁊ ſanctos. Per hanc oīpotentiā tuam te
rogo: concede mihi pcōꝛi hoc cęleſte ſacrificiū celebꝛare cuꝫ ti
moꝛe

more ⁊ tremore, cum cordis puritate ⁊ lachrymarū fonte, cum
ſpūali letitia ⁊ gaudio celeſti. Sentiat mens mea dn̄e dulcedi=
nem beatiſſime pn̄tie tue, ⁊ excubias ſcōrū angelorū tuorum in
circuitu meo. Ego enim memor venerande paſſionis tue acce=
do ad altare tuū, licet peccator: vt offeram tibi de donis tuis ſa=
crificiū, qđ tu inſtituiſti, ⁊ offerri tue maieſtati p̄cepiſti in cōme=
morationē tuam pro noſtra ſalute. Suſcipe ergo illud q̄ſo ſum=
me paſtor pro eccleſia tua ſcā, pro populo tuo, quē acquiſiuiſti
ſanguine tuo. Et qm̄ me pc̄orem inter te ⁊ eundē populū tuum
mediū eſſe voluiſti, licet in me bonis operis teſtimoniū nō agno
ſcas, officiū ſaltē diſpēſationis mihi credite nō recuſes: ne p me
indignū famulū tuū eorū ſalutis pereat p̄cīū, ꝓ quibus victima
factus, dignatus es eſſe redēptio ſalutaris. Profero ergo dn̄e,
ſi digneris ꝓpitius intueri, tribulationes plebiū, pericula popu
lorū, captiuorū gemitus, miſerias orphanorū, neceſſitates p̄egri
norū, inopiā debiliū: deſperationes lāguētiū, defectus ſenū, ſu=
ſpiria iuuenū, vota virginū ⁊ lamēta viduarū, tu enim miſereris
oīum dn̄e: ⁊ nihil odiſti eorum, q̄ feciſti. Memorare dn̄e q̄ ſit nr̄a
ſubſtātia: qꝛ tu pr̄ nr̄ es: tu deus nr̄ es: nec iraſcaris: neqꝫ multi=
tudinē viſcerū tuorū miſericordie tue ſup nos contineas. Nō in
iuſtificationibus ꝓſternimus p̄ces ante faciē tuā, ſed in miſera=
tionibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nr̄as, ⁊ ignē ſcti
ſpūs in nobis clemēter accēde. Aufer a nobis cor lapideū de car
ne nr̄a: ⁊ da nobis cor carneū: qđ te timeat, te amēt, te diligat, i
te delectet, te ꝑfruat, te ſequat. Oramus dn̄e clemētiā tuā: vt ſe=
reno vultu familiā tuā ſacri tui noīs officia p̄ſtolātē aſpicere di=
gneris: ⁊ vt nullius ſit irritū votū, nullius vacua poſtulatio, tu
nobis preces ſuggere, quas ipſe audire propitiꝰ, ⁊ exaudire de
lecteris. Rogamus te etiam pr̄ ſcē pro aīabus oīum fideliū de=
functorū: vt ſit illis ſalus eterna, ꝑpetua ſanitas, gaudiū ⁊ refri
geriū ſempiternū. Hoc magnū puritatis ſacrm̄ Deus meus ſit
illius hodie magnū ⁊ plenū cōuiuiū de te pane viuo: qđ celo de=
ſcendiſti: ⁊ das vitā mūdo: de carne tua ſcā ⁊ bn̄dicta: agni vez
q tollis pc̄ā mūdi: q̄ de ſcō ⁊ glïoſo vtero btē Virginis Marie
eſt aſſumpta, ⁊ de Spū ſcō cōcepta: de illo p̄cioſo ſanguine tuo:
q pietatis fonte per lanceā militis ex tuo ſctiſſimo latere felici=
ter emanauit: vt inde ſanati, refrigerati, refecti, ⁊ ꝯſolati, exultēt

in laude ⁊ gloria tua. Peto clementiã tuã piiſſime redẽptor: vt
deſcendat ſup hũc panẽ ⁊ calicez iſtũ plenitudo diuinitatis tuę.
Deſcendat etiã dñe illa ſancti ſpũs tui inuiſibilis forma, ⁊ incõ
prehenſibilis maieſtas: ſicut quondã in hoſtijs patrũ deſcende
bat: q̃ ⁊ oblationes nr̃as corpus, ⁊ ſanguinẽ tuũ efficiat, ⁊ me
indignũ ſacerdotez tuũ doceat tm̃ tractare myſteriũ cũ cordis
puritate, ⁊ lachrimarũ fonte: cũ reuerẽtia ⁊ tremore, ita vt pla-
cide ⁊ benigne ſuſcipias ſacrificiũ laudis de manibus meis: ad
ſalutẽ oĩuz tã viuoꝝ q̃ȝ fideliũ defunctorũ. Rogo te dñe ꝑ ipſuz
ſacroſanctuz myſteriũ corporis ⁊ ſanguinis tui p̃cioſiſſimi: quo
quotidie in eccl'ia tua ſctã paſcimur ⁊ potamur, abluimur ⁊ ſan
tificamur, atqȝ vnius tuę ſummę diuinitatis participes effici-
mur: vt mihi ꝯcedas virtutes tuas ſctãs, qbus repletus, bona
cõſciẽtia ad altare tuũ accedã ita, vt hęc ſacr̃a cęleſtia efficiant
mihi ſalus ⁊ vita. Tu enĩz dixiſti ore tuo ſcõ ⁊ bñdicto: Panis,
quẽ ego dabo, caro mea eſt pro mũdi vita: q mãducat me viuet
ꝑpter me: ipſe manet in me: ⁊ ego in eo: Ego ſum panis viuus,
q de cęlo deſcẽdi: ſiquis mãducauerit ex hoc pane, viuet in ęter
nũ. Panis dulciſſime ſana palatũ cordis mei: vt ſentiã ſuauita-
tẽ amoris tui. Sana me dñe ab oĩ languore, vt nullã p̃ter te ſen
tiã dulcedinẽ: nullũ p̃ter te q̃rã amorẽ: nullã p̃ter te aſpezz pul-
chritudinẽ. Panis candidiſſime, hñs oẽ delectamentũ, ⁊ oẽz ſa
porez ſuauitatis: q nos de te ſemꝑ reficis: ⁊ in te nunq̃ȝ deficis:
comedat te cor meum, ⁊ dulcedine ſaporis tui repleant viſcera
aĩę meę. Mãducat te angelus pleno ore: mãducet te ꝑegrinus
hõ pro modulo ſuo: ne deficere poſſit in via, tali recreat⁹ viati-
co. Panis ſancte, panis viue, panis pulcherrime: panis mũdę,
q deſcendiſti de cęlo: ⁊ das vitã mũdo, veni in cor meũ ⁊ mũda
me ab oĩ inquinamento carnis ⁊ ſpũs. Intra in aĩaz meã: ſana ⁊
ſanctifica me interius ⁊ exterius. Eſto tutamẽ ⁊ ꝑpetua ſalus ⁊
protectio corporis ⁊ aĩę meę. Repelle a me inſidiãtes mihi ho
ſtes: recedãt ꝓcul a potẽtia pñtię tuę: vt tua ꝓtectione foris ⁊
intus munitus, recto tramite ad regnũ tuũ ꝑueniã: vbi nõ my-
ſterijs, ſicut in hoc tp̃e agitur, ſed facie ad faciẽ te videaz. Amẽ.

De preparatione Sacerdotis celebraturi. Cap. 25.

Sacerdos celebraturus, ſeruatis ijs quę ſupius dicta ſunt,
quo ad preuiam Confeſſionem, ⁊ horas canonicas, Ma-
tutino